

at udlevere dokumenter vedrørende dennes kvalifikationer og professionelle erfaring, som er fastslået i løbet af den pågældendes ansættelse.

(¹) EFT C 303 af 27.10.2001.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. juni 2002 af Bundespatentgericht i sagen Deutsche Telekom AG mod DKV Deutsche Krankenversicherung AG

(Sag C-367/02)

(2003/C 19/18)

Ved kendelse afsagt den 26. juni 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. oktober 2002, har Bundespatentgericht i sagen Deutsche Telekom AG mod DKV Deutsche Krankenversicherung AG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Omfatter udtrykket »at der er en forbindelse med det ældre varemærke« i varemærkedirektivets artikel 4, stk. 1, litra b) (¹), tillige den omstændighed, at det ældre varemærke henføres til det yngre varemærke under følgende nærmere omstændigheder:

I det yngre varemærke er det ældre varemærke, der består af ét ord, og som hverken er et virksomhedslogo eller indgår i en samlet varemærkefamilie, og som er almindeligt bekendt, blevet tilføjet et kendt virksomhedslogo eller del af en samlet varemærkefamilie, som tilhører indehaveren af det yngre varemærke.

(¹) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. oktober 2002 af Tribunale di Milano, 1. Afdeling for Kriminalret, i den for nævnte ret verserende straffesag mod Silvio Berlusconi

(Sag C-387/02)

(2003/C 19/19)

Ved kendelse afsagt den 26. oktober 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 31. oktober 2002, har Tribunale di

Milano, 1. Afdeling for Kriminalret, i den for nævnte ret verserende straffesag mod Silvio Berlusconi forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Kan det antages, at artikel 6 i direktiv 68/151/EØF (¹) om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, ikke blot omfatter tilfælde af manglende offentliggørelse af regnskabet og resultatopgørelsen, men også tilfælde, hvor offentliggørelsen af de omhandlede dokumenter har fundet sted, men hvor indholdet er urigtigt, idet der i en sådan situation er tale om en endnu grovere krænkelse af selskabsdeltagernes og af tredjemands interesser? Kan det herved tillige antages, at direktivet har til formål at fastlægge et minimum af fællesskabsbeskyttelse, hvorved det overlades til medlemsstaterne at gennemføre beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med fremlæggelsen af falske regnskaber eller falske selskabsoplysninger?
- 2) Der spørges, om kriterierne om effektivitet, proportionalitet og afskrækkende virkning, som de sanktioner, medlemsstaterne skal iværksætte i henhold til direktiv 68/151, skal opfylde for at kunne anses for at være »passende«, refererer til arten eller typen af sanktion abstrakt set, eller til dens anvendelighed i det konkrete tilfælde, henset til den særlige opbygning af den lovgivning, den henhører under.
- 3) Skal de principper, der er fastsat i Rådets direktiv 78/660/EØF (²) af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer, Rådets direktiv 83/349/EØF (³) af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber, og Rådets direktiv 90/605/EØF (⁴) af 8. november 1990 om ændring af direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF om henholdsvis årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, for så vidt angår deres anvendelsesområde — hvilke kriterier de nationale bestemmelser skal opfylde, for så vidt angår principperne for opstilling af og indholdet af årsregnskaberne, navnlig når det drejer sig om kapitalselskaber forstås som en hindring for, at medlemsstaterne fastsætter bagatelgrænser, under hvilke urigtige meddelelser i årsregnskaberne og i årsberetningerne vedrørende »le società per azioni, in accomandita per azioni ed a responsabilità limitata« ikke er strafbare?

(¹) EFT 1968 L 65, s. 8.

(²) EFT 1978 L 222, s. 11.

(³) EFT 1983 L 193, s. 1.

(⁴) EFT 1990 L 317, s. 60.